

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Νοέμβριος 2006 • Τεύχος 188

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

editorial

Στο δρόμο προς το νούμερο 47

Αυτή η εποχή είναι η εποχή του πυρετού. Όσα τον επόμενο μήνα εσείς θα απολαμβάνετε για δέκα μέρες, τρέχοντας από αίθουσα σε αίθουσα, ο Βέντερς που μαζί του μεγαλώσαμε κινηματογραφικά, η ανακάλυψη του Σβανγκμάγιερ, οι Βραζιλιάνοι με το ιδιαίτερο σινεμά τους, οι Κινέζοι που σιγά σιγά κερδίζουν τον κόσμο και στο σινεμά, τα πάρτι, οι αφίξεις, τώρα προετοιμάζονται. Τα παιδιά που στήνουν το Φεστιβάλ φεύγουν από το γραφείο την ώρα που στην πόλη πέφτει βαθύ σκοτάδι, την ώρα που στο Ολύμπιον η μηχανή προβολής παίζει ταινίες. Την ακούω την ώρα που φεύγω από το γραφείο να σαρώνει με εικόνες την οθόνη. Το σινεμά, το μεγάλο παραμύθι, είναι στην καλύτερη του στιγμή. Αυτό το μήνα οι μεγάλες ταινίες της σεζόν είναι στις αίθουσες και στις 17 Νοεμβρίου τη γιορτή θα συμπληρώσει ένα ακόμα Φεστιβάλ. Τότε το ραντεβού μας θα είναι καθημερινό. Εν αναμονή λοιπόν. Καλό κινηματογραφικό μήνα.

κοίτα μέσα

- 04 Ολύμπιον, το παλάτι της πόλης
- 09 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης: αφίξεις, masterclasses,
προβολές
- 10 Οι ταινίες του μήνα
- 14 Βαρόμετρο
- 15 Από το βιβλίο στη μεγάλη οθόνη

Βενετία '06: Η Ασιατική Επίθεση Συνεχίζεται

Παρά τον ανταγωνισμό από το νεοσύστατο φεστιβάλ της Ρώμης και παρά τις συνήθεις διαρροές των αμερικανών προς Τορόντο μεριά, η Βενετία επιβεβαίωσε για άλλη μια φορά ότι δικαίως ανήκει μαζί με τις Κάνες στην αδιαφιλονίκητη πρώτη κατηγορία των φεστιβάλ. Κυρίως όμως ότι αποτελεί σταθερά το σημαντικότερο βήμα για το σινεμά της Ασίας στην Ευρώπη και αυτό χάρις στη γνωστή επιμονή του διευθυντή της Μάρκο Μίλερ να ποντάρει σταθερά σε οτιδήποτε ασιατικό. Και βέβαια το στοίχημα να του βγαίνει διπλά φέτος, με δύο κινέζικες ταινίες που προβλήθηκαν προς το τέλος να κερδίζουν το Χρυσό Λιοντάρι και το βραβείο του τμήματος Orizzonti. Το **Still Life** του Jia Zhang - Ke παίχτηκε ως ταινία έκπληξη, αλλά έφυγε, κόντρα σε οποιαδήποτε προγνωστικά, με το μεγάλο βραβείο. Καθόλου άδικα κατά τη γνώμη μας, αφού ο σπουδαίος στυλίστας (**Platform, The World**) δίνει ένα χαμηλότονο και ωστόσο βαθιά συγκλονιστικό πορτρέτο των αλλαγών που σαρώνουν την Κίνα, βάζοντας και τις μεταμοντέρνες πιναλίες του: ένας ιπτάμενος δίσκος διασχίζει ένα πλάνο, ένα κτίριο απογειώνεται κάπου αλλού. Το ίδιο θέμα πραγματεύεται σε πιο κλασικούς αφηγηματικούς τόνους το συγκινητικό **Courthouse on a Horseback** του Jie

Liu, ακολουθώντας τις τύχες τριών δικαστών που διασχίζουν την Κινέζικη ενδοχώρα με ένα άλογο επιλύοντας τοπικές διαφορές. Παραδόξως, η σύγκρουση ανάμεσα στο παλιό και στο νέο, στο μυθικό και το σύγχρονο, στο ονειρικό και το ορθολογικό διατρέχει και το αριστουργηματικό **Syndromes and a Century** του Απιτσαπίνγκ Βερεσετάκουλ. Ο σπουδαίος δημιουργός από την Ταϊλάνδη ήταν από τους αδικημένους καθώς έφυγε με άδεια χέρια. Ίσως γιατί το σινεμά του έρχεται από το μέλλον.

Όπως και του Τσάι Μινγκ - Λιάνγκ που με το **I Don't Want to Sleep Alone** υπογράφει την καλύτερη και πιο συγκινητική ίσως ταινία της καριέρας του, την ιστορία ενός ερωτικού τριγώνου σχεδόν χωρίς διάλογους, με τους χώρους και τους χρόνους απόλυτους πρωταγωνιστές. Απόλυτο σινεμά, δηλαδή.

Σίγουρα έλειψαν φέτος οι μεγάλες ταινίες για το κοινό όπως τα περσινά **Brokeback Mountain** και **Καληνύχτα και Καλή Τύχη** και οι πιθανοί αντικαταστάτες τους δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων. Όπως το **Bobby** του Εμίλιο Εστεβέζ που έφτασε ως work in progress στο φεστιβάλ, κραδαινώντας χωρίς αντίπαλο τη σημαία του αμερικανικού φιλελευθερισμού και τις αναλογίες της εποχής Μπόμπι Κένεντι με τις σημερινές ΗΠΑ του Μπους. Δυστυχώς, ένα αληθινό all star cast δεν αρκεί για να δώσει πνοή σε

μια σχεδόν πολιτική ιλουστράσιόν σαπουνόπερα που πολλοί έσπευσαν βέβηλα να συγκρίνουν με τα ψηφιδωτά του Ρόμπερτ Άλτμαν. Προτείνουμε να ξαναδούν άμεσα το **Nashville**. Αντίθετα ο Στίβεν Φρίαρς κατάφερε το ακατόρθωτο στο **The Queen**, να μπει με αφορμή το θάνατο της πριγκίπισσας Νταϊάνα στα άδυτα της βρετανικής βασιλικής οικογένειας και να μη βγει... φιλομοναρχικός, αλλά βαθιά ανθρωπίνος και εξαιρετικά σκωπτικός. Για να καταλάβετε, κρατήστε την φοβερή ατάκα της Σέρι Μπλερ προς τον σύζυγό της Τόνι: «αγάπη μου εκλέκτης ως ριζοσπάτης και

θα μείνεις στην ιστορία ως ο άνθρωπος που έσωσε την βασιλική οικογένεια». Από τις σπουδαίες στιγμές, τα μαθήματα σκηνοθεσίας δια χειρός του ογδοντάχρονου και βάλε Αλέν Ρενέ στο **Private Fears in Public Places** και το επίσημο κλείσιμο του φεστιβάλ **The Island** του άνισου Πάβελ Λουγκίν, μια αληθινά κατανυκτική σπουδή πάνω στις έννοιες της ενοχής και της λύτρωσης.

Τέλος, η πιο μεγάλη στιγμή της φετινής Μόστρα ανήκε σε έναν επιφανή αμερικανό και δεν ήταν άλλη από την βράβευση του Ντέιβιντ Λιντς για το σύνολο της

καριέρας του, δυστυχώς όμως για μια από τις πιο άτυχες στιγμές της φιλμογραφίας του. Το υπερφιλόδοξο ψηφιακό έπος του **INLAND EMPIRE** (τα κεφαλαία κατ' απαίτηση του σκηνοθέτη) στην καλύτερη περίπτωση θα μπορούσε να χαρακτηριστεί το αποτέλεσμα «τρικυμίας εν κρανίω», μια χαστική, ανούσια, επιστροφή στις ιδέες που έκαναν το **Mullholand Drive** μεγάλη ταινία και αυτό το τρίωρο σκέτο μαρτύριο. Ελπίζουμε σε γρήγορη ανάρρωση...

του Λευτέρη Αδαμίδη

Τορόντο '06: Η Ανήσυχνη Αμερική

Tο μεγαλύτερο σε μέγεθος φεστιβάλ του κόσμου και παραδοσιακό βήμα για το πλασάρισμα των ταινιών που θα παίξουν στα Όσκαρ δεν κατάφερε φέτος να κερδίσει τις εντυπώσεις σε λάμψη, υπερκέρασε όμως κάθε απώλεια με ευπρόσδεκτο σκεπτικισμό. Και πώς να μη συμβεί κάτι τέτοιο με τις ημερομηνίες του φεστιβάλ να πέφτουν μέσα στην πέμπτη επέτειο από τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου. Άλλωστε, μερικές από τις πιο ενδιαφέρουσες αμερικανικές ταινίες με τον ένα με τον άλλο τρόπο απηχούσαν την αγωνία για τον απόηχο των γεγονότων και την νεοσυντηρητική στροφή των ΗΠΑ. Από το εφιαλτικό ντοκιμαντέρ **Lake of Fire** του Τόνι Κέι (**Μαθήματα Αμερικανικής Ιστορίας**) για το θρησκευτικό φανατισμό και τις εκτρώσεις στις ΗΠΑ ως το **Day on Fire** του Τζέι Ανανία, μια ακόμη ματιά στις ανοιχτές πληγές της Νέα Υόρκης μετά το χτύπημα. Απολαυστικότερο όλων και γνήσια έκπληξη το **Borat** του Λάρι Τσαρλς, το οργιαστικό road-trip ενός ρεπόρτερ από το Καζακστάν στην Αμερική σε αναζήτηση μαθημάτων πολιτισμού. Η σαρωτική επίθεση του διάσημου Ali-G ενάντια σε κάθε πολιτική ορθότητα αγαπήθηκε περισσότερο από κάθε άλλη ταινία σε Τορόντο από κοινό και κριτική. Οι ουρές ξεχειλίζαν και για το **Death of A President (D.A.O.P)**, το

πολυδιαφημισμένο ψευδο-ντοκιμαντέρ με θέμα την επόμενη μέρα της δολοφονίας του Μπους, όμως μετά την έξοδο από την αίθουσα ο πυρετός είχε πέσει όπως και το ενδιαφέρον των απανταχού αγοραστών. Καλή η ιδέα, εξαιρετική η δουλειά με το αρχαικό υλικό, μηδενικό το οποιοδήποτε πολιτικό βάθος. Σίγουρα έχει πλάκα να βλέπεις μέσα από ένα έξυπνο μοντάζ τον Ντικ Τσένι να εκφωνεί τον επικήδειο στον πρόεδρο Μπους, αλλά ο Γκάμπριελ Ρέιντζ δεν είναι Πίτερ Γουόκινς. Αντίθετα, η σπουδαία Μπάρμπαρα Κοπλ με το **Dixie Chicks: Shut up and Sing** αξιοποιεί απολαυστικά και χωρίς μεγαλοστομίες την περιπέτεια του θηλυκού υπερ-επιτυχημένου cuntry group που τόλμησε να βγάλει την γλώσσα στον Μπους και κινδύνεψε να φιμωθεί από τα αμερικανικά ΜΜΕ φτιάχνοντας ένα αληθινό ντοκιμαντέρ. Από τις οσκαρικές ταινίες που έκαναν ντεμπούτο στο Τορόντο ξεχώρισε και ήδη συζητιέται το **Little Children** του Τοντ Φιλντ, ένα πολυπρόσωπο δράμα με φόντο τα αμερικανικά προάστια και την Κέιτ Γουίνσλετ σε τροχιά υποψηφιότητας. Ξεκλώνοντας το αμερικάνικο σινεμά, στο υπόλοιπο πρόγραμμα κυριάρχησαν οι μεγάλες ταινίες που είχαν ήδη ακουστεί στα μεγάλα φεστιβάλ (Βερολίνο, Κάνες, Βενετία) ενώ εμφανίστηκαν ακόμη και τίτλοι από το Sundance. Έλειψαν με λίγα λόγια οι ση-

μαντικές παγκόσμιες πρεμιέρες ταινιών εκτός ΗΠΑ, κάνοντας τους αληθινά ενδιαφέροντες τίτλους να μετριούνται στα δάχτυλα. Ανάμεσά στις πιο αξιωματικότερες στιγμές συγκαταλέγονται το φιξιόν ντεμπούτο **Last King of Scotland** του ντοκιμαντερίστα Κέβιν ΜακΝτόναλντ για τα έργα και τις ημέρες του δικτάτορα της Ουγκάντα Ιντι Αμίν, το ντεμπούτο της ηθοποιού Σάρα Πόλεϊ **Away from her** με μια εκπληκτική Τζούλι Κρίστι στο ρόλο μιας ηλικιωμένης που προσβάλλεται από τη νόσο του Αλτςχάιμερ, το δυνατό δράμα **Born and Bred** του σπουδαίου αργεντινού Πάμπλο Τραπέρο γύρω από την επόμενη μέρα μιας οικογενειακής τραγωδίας και το **Mon Colonel** του πρωτοεμφανιζόμενου Λορέν Ερμπιέ σε σενάριο Κώστα Γαβρά, μια ακόμη γαλλική ταινία που σκαλίζει τις βρώμικες πτυχές του πολέμου στην Αλγερία. Πολύ καλά λόγια ακούστηκαν και για το **Woman on the Beach** του Κορεάτη master Σου-Σανγκ Χονγκ που οι φήμες λένε ότι είχε απορριφθεί στη Βενετία.

Το αστείο πάντως είναι ότι την ώρα που γράφονται οι γραμμές αυτές, διαπιστώνουμε ότι οι περισσότεροι από αυτούς τους τίτλους συνιστούν το πρόγραμμα του πολυδιαφημισμένου φεστιβάλ της Ρώμης. Τι μικρός που είναι ο κόσμος τελικά!

του Λευτέρη Αδαμίδη

Little Children

Woman on the Beach

The Last King of Scotland

Ολύμπιον, το παλιό της πόλης

Αίθουσα Ολύμπιον

Αίθουσα Παύλος Ζάννας

Σινεμά ο Παράδεισος

Έργο του Jacques Mosset (αρχιτέκτονα πολλών σημαντικών κτιρίων της μεσοπολεμικής Θεσσαλονίκης), το Ολύμπιον κατασκευάστηκε τη διετία 1948 -50, και από τότε παραμένει στενά συνδεδεμένο με την πολιτιστική ζωή της πόλης. Αρχικά, στον κάτω χώρο του λειτουργούσε ο κινηματογράφος και στον δεύτερο όροφο στεγαζόταν το θέατρο «Χατζώκου». Όταν το 1997 πέρασε στα χέρια της Πολιτιστικής Πρωτεύουσας και συγκεκριμένα στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, κανείς δεν φανταζόταν ότι σήμερα θα είχαμε στη διάθεσή μας δύο αίθουσες προβολών διαμορφωμένες στα παλιά πρότυπα του Ολύμπιον, με υπέροχα κόκκινα βελούδα, πολυελαίους και αρχοντιά που δεν συναντά κανείς σε καμία αίθουσα της πόλης, τον πιο σύγχρονο τεχνικό εξοπλισμό και την αίσθηση ότι τίποτα δεν άλλαξε από τις παλιές ένδοξες μέρες που η έξοδος για σινεμά ήταν γιορτή.

Στην αίθουσα «Ολύμπιον», στο ισόγειο του κτιρίου, υπάρχουν 698 θέσεις στην πλατεία, το θεωρείο και τον εξώστη, ενώ στον «Παύλο Ζάννα», που βρίσκεται στον πέμπτο όροφο, χωράνε συνολικά 200 άτομα. Η επιλογή των ταινιών διαφοροποιεί ριζικά το Ολύμπιον από οποιονδήποτε άλλο κλασικό κινηματογράφο της πόλης. Μια πρώτη κατηγορία περιλαμβάνει τα αφιερώματα, που συνήθως γίνονται στην αίθουσα «Παύλος Ζάννας», και τα οποία μπορεί να έχουν μια συγκεκριμένη θεματική (π.χ. Κινηματογράφος και Μουσική) ή έναν σκηνοθέτη στο βασικό τους άξονα, όπου παρουσιάζεται η πλειοψηφία ή και το σύνολο του έργου του. Συχνά, στα αφιερώματα αυτά παρουσιάζονται ταινίες που έχουν προβληθεί ελάχιστα στη χώρα μας στο παρελθόν. Από την άλλη,

Δωμάτιο με Θέα

συνεχίζεται το πρόγραμμα ΣΙΝΕΑΚ, δηλαδή οι προβολές παιδικών ταινιών για τους μικρούς σινεφίλ.

Από την άλλη πλευρά, το Ολύμπιον, ως κέντρο κινηματογραφικής κουλτούρας, βρίσκεται σε διαρκή συνεργασία με φορείς της πόλης, όπως το Πανεπιστήμιο, τον δήμο Θεσσαλονίκης, Ινστιτούτα κ.λπ., για τη διοργάνωση συγκεκριμένων αφιερωμάτων. Επίσης, η αίθουσα «Παύλος Ζάννας» παραχωρείται για μαθήματα στο Τμήμα Κινηματογράφου του ΑΠΘ, ενώ είναι χαρακτηριστικό ότι οι φοιτητές του Τμήματος αυτού μπαίνουν δωρεάν σε όλες τις προβολές του Ολύμπιον.

Εκτός από τις καθιερωμένες προβολές και τις δραστηριότητες του Φεστιβάλ, οι αίθουσες του Ολύμπιον διαθέτουν τον αναγκαίο τεχνικό εξοπλισμό ώστε να φιλοξενούν και άλλες πολιτιστικές εκδηλώσεις, συνέδρια, συγκεντρώσεις, ομιλίες και παρουσιάσεις. Ακόμη, διατίθενται για μουσικές εκδηλώσεις, μικρές θεατρικές παραστάσεις, δεξιώσεις και ειδικές βραδιές. Επιπλέον, το κτίριο του Ολύμπιον λειτουργεί και ως εκθεσιακός χώρος. Κατά καιρούς έχει φιλοξενήσει διάφορες εκθέσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας και αρχιτεκτονικών εγκαταστάσεων, ενώ στο ισόγειο λειτουργεί και το Βιβλιοπωλείο του Φεστιβάλ με πλούσια εκδοτική δραστηριότητα.

Ένα ζωντανό στέκι

Αυτό όμως που πάνω απ' όλα διακρίνει το Ολύμπιον είναι ότι αποτελεί έναν πραγματικά ανθρώπινο χώρο, στον οποίο μπορείς να επικοινωνήσεις και να νιώσεις σαν το σπίτι σου. Όλο το προσωπικό του σε κερδίζει αμέσως με την ευγένεια, τη φιλικότητα και την ειλικρινή διάθεση για βοήθεια και επικοινωνία. Γι' αυτό και δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι πολλοί πελάτες των καφέ ή του σινεμά έχουν γίνει πλέον φίλοι με τους ανθρώπους που εργάζονται εκεί.

Εκτός βέβαια από ένα ζωντανό στέκι, το Ολύμπιον είναι ουσιαστικά η συνέχεια των παλιών κλασικών κινηματογράφων, δίνοντας έμφαση όχι μόνο σε ταινίες μνήμης ή καλλιτεχνικού χαρακτήρα, αλλά και στα αφιερώματα. Οι λάτρεις του σινεμά μπόρεσαν μέσα από τα αφιερώματα στο Ολύμπιον να γνωρίσουν το έργο μεγάλων δημιουργών, όπως του Φελίνι, του Παζολίνι και πολλών άλλων, αλλά και να εμπλουτίσουν τα ενδιαφέροντά τους παρακολουθώντας τα ειδικά θεματικά αφιερώματα.

Παράλληλα, το γεγονός ότι βρίσκεται με κάθε τρόπο μέσα στην επικαιρότητα και συνεργάζεται με πολλούς φορείς της πόλης, αποδεικνύει ότι αποτελεί έναν σημαντικό χώρο κινηματογραφικού πολιτισμού με ποικίλες όψεις, που ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του σύγχρονου θεατή.

της Βαρβάρας Μπασδέκη

Info: Όσοι θέλετε μπορείτε να αποκτήσετε την σινεφίλ κάρτα του Ολύμπιον «Cinekartta F» δίνοντας 70€. Η κάρτα αυτή ισχύει για έναν χρόνο και σας προσφέρει δωρεάν είσοδο σε όλες τις προβολές του Φεστιβάλ Κινηματογράφου και του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, καθώς και 25% έκπτωση στο εισιτήριο για όλες τις υπόλοιπες προβολές κατά τη διάρκεια της χρονιάς στο Ολύμπιον. Για τους φοιτητές η κάρτα κοστίζει 50€. Επίσης, ανάλογες εκπτώσεις δικαιούνται και οι κάτοχοι της Κάρτας Πολιτισμού.

Ολύμπιον, Πλατεία Αριστοτέλους 10, Τηλ. 2310 - 378400

47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Αφίξεις, masterclasses, προβολές

Το masterclass του Κώστα Γαβρά και το πρότζεκτ «Kourtrajmé Focus» αποτελούν δύο ακόμα από τις εκδηλώσεις του φετινού Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, που υπόσχονται να ανεβάσουν το θερμόμετρο του ενθουσιασμού Ελλήνων και ξένων σινεφίλ στα ύψη.

Kourtrajmé focus project

Στο πλαίσιο του νέου τμήματος «Digital Wave: Το Φεστιβάλ Ψηφιακών Ταινιών» που εγκαινιάζεται στη φετινή διοργάνωση, το Φεστιβάλ θα παρουσιάσει στο ελληνικό κοινό την πολλά υποσχόμενη και χαρακτηριζόμενη ως «το μέλλον του γαλλικού σινεμά» καλλιτεχνική κολεκτίβα «Kourtrajmé Productions».

Η κολεκτίβα «Kourtrajmé Productions», η οποία ιδρύθηκε από τους Romain Gavras, Kim Chapiron και Toumani Sangaré, είναι μια «άγρια συμμορία» περισσότερων από 130 σκηνοθετών video, ηθοποιών, μουσικών, χορευτών και ειδικών στον ιντερνετικό ήχο και σχεδιασμό που συνεργάζονται στην κινηματογραφική δημιουργία και όχι μόνο, ή ένα «θριαμβευτικό καινούριο Νέο Κύμα» όπως τους αποκαλεί ο Chris Marker. Αντλώντας από την ιδιόρρυθμη ενέργεια, την ασταμάτητη δημιουργικότητα και το ασυμβίβαστο ανεξάρτητο πνεύμα των μελών της, η δουλειά της ομάδας εμφανίζεται φρέσκια, άμεση, ενστικτώδης, χιουμοριστικά trashy, εικονοκλαστική και ιδιαίτερα θαρραλέα. Με το σκεπτικό ότι μια γνωριμία με τα πρόσωπα και το έργο της κολεκτίβας θα μπορούσε να αποτελέσει μια ηλεκτροφόρα έμπνευση για την νέα γενιά σκηνοθετών στην Ελλάδα και ευρύτερα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη, ειδικά σε καιρούς όπου οι θεσμικές δομές αργούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των νέων σκηνοθετών, το Φεστιβάλ οργανώνει μια σειρά εκδηλώσεων με τίτλο «Kourtrajmé focus project», που σκοπό έχουν να προωθήσουν μια δυναμική γόνιμη συνάντηση μεταξύ των νέων καλλιτεχνών.

Συγκεκριμένα, το Φεστιβάλ θα φιλοξενήσει στοτρογγυλό τραπέζι με την συμμετοχή των ιδρυτών της «Kourtrajmé» και επιλεγμένων σκηνοθετών video από την Ελλάδα και τα Βαλκάνια, μια 90λεπτη προβολή – επιλογή παραγωγών της

«Kourtrajmé», καθώς και ένα μεγάλο πάρτι με την συνεργασία ενός από τους αγαπημένους DJs της κολεκτίβας κι ενός ταλαντούχου Έλληνα DJ.

Για τις εκδηλώσεις έχουν προσκληθεί στο φεστιβάλ οι ιδρυτές της «Kourtrajmé» Romain Gavras, Kim Chapiron, Toumani Sangaré καθώς και οι ηθοποιοί-σκηνοθέτες Vincent Cassel και Mathieu Kassovitz, δύο από τα πιο δυναμικά μέλη της κολεκτίβας.

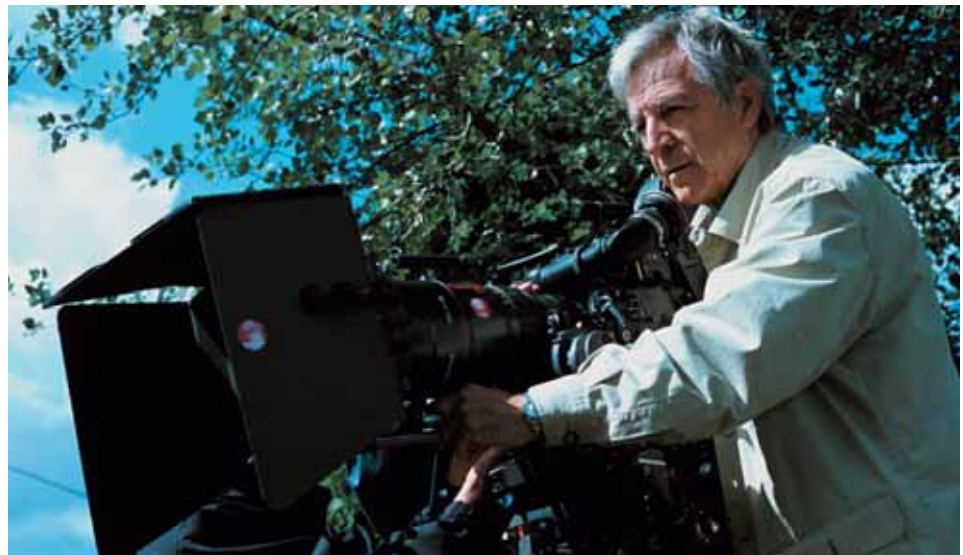
Masterclass: Κώστας Γαβράς

Τον σημαντικό δημιουργό Κώστα Γαβρά θα έχει τη χαρά να φιλοξενήσει το 47ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, με αφορμή την παρουσίαση της ταινίας «Mon Colonel», την οποία υπογράφει ως σεναριογράφος και παραγωγός. Ο αναγνωρισμένος διεθνώς και πολυβραβευμένος Έλληνας σκηνοθέτης θα παραβρεθεί επίσης στην φετινή διοργάνωση για να παραδώσει ένα masterclass-συζήτηση, σε συνεργασία με την Μακεδονική Πολιτιστική

Εταιρεία «Τέχνη», όπου θα μιλήσει για το έργο του και τον ευρωπαϊκό κινηματογράφο.

Η ταινία **Mon Colonel** είναι ένας συνδυασμός φιλμ αστυνομικού μυστηρίου και ιστορικού-πολεμικού δράματος, η οποία εξιστορεί τις αναμνήσεις ενός νεαρού Γάλλου υπολοχαγού από τις μοχθηρές τακτικές του συνταγματάρχη του στη διάρκεια του αιματηρού Γαλλοαλγερινού πολέμου. Γυρισμένη σε έγχρωμο και ασπρόμαυρο φιλμ, με συνεχή φλασμπάκ στο παρελθόν, και εμπλουτισμένη με ειδησεογραφικά επίκαιρα της εποχής, αποτελεί ένα αριστοτεχνικό δείγμα σύγχρονου πολιτικού σινεμά από τον πρωτοεμφανιζόμενο Laurent Herbiet. Το σενάριο είναι βασισμένο στο βιβλίο του Francis Zamponi και φέρει την υπογραφή του Κώστα Γαβρά (σε συνεργασία με τον Jean-Claude Grumberg, σεναριογράφο και του φιλμ «Το τσεκούρι»), οποίος έχει αναλάβει και την παραγωγή της ταινίας μαζί με τους Βέλγους αδελφούς Νταρντέν.

Κατά την προβολή της ταινίας στο φετινό Φεστιβάλ του Τορόντο, ο Έλληνας σκηνοθέτης δήλωσε πως «η ταινία είναι λιγότερο ένα μάθημα ιστορίας και περισσότερο μια μεταφορά για το παρόν. Ο καθένας μπορεί να δει τρομακτικούς παραλληλισμούς με τους πρόσφατους πολέμους σε Αφγανιστάν, Ιράκ και Λίβανο».

Οι νέες ταινίες του μήνα στο Ολύμπιον

Paris, Je t' aime

Είκοσι αναγνωρισμένοι σκηνοθέτες του παγκόσμιου κινηματογράφου καταθέτουν ο καθένας από μια πεντάλεπτη ιστορία αγάπης με φόντο είκοσι χαρακτηριστικές γειτονίες του Παρισιού, σε ένα απολαυστικό δώρο φιλμ – ανθολογία για την πόλη του Φωτός και την πολύχρωμη ανθρωπογεωγραφία της.

Καταφέροντας να ενώσει κάτω από μια κοινή αφηγηματική γραμμή διαφορετικά κινηματογραφικά είδη (από το ρομάντσο και την κωμωδία έως το κοινωνικό δράμα και την τραγωδία), στυλ γραφής και αισθητικές δημιουργών όπως οι Γκας Βαν Σαντ, αδελφοί Κοέν, Γουόλτερ Σάλες, Κρίστοφερ Ντόιλ, Αλφόνσο Κουαρόν, Ολιβιέ Ασάγιας, Αλεξάντερ Πέιν, Τομ Τίκβερ, μεταξύ άλλων, το φιλόδοξο αυτό πρότζεκτ αποτελεί μια χαριτωμένη «διατριβή» για την αγάπη σε όλες τις υπέροχες ή παράξενες μορφές της. Πολύ περισσότερο όμως από μια ελκυστική καρτ - ποστάλ για τις ομορφιές του Παρισιού, το φιλμ είναι μια συλλογική «ερωτική επιστολή» προς τη γαλλική πρωτεύουσα, στην οποία αντανακλάται η σύγχρονη κοινωνική ζωή και η ανθρώπινη κατάσταση μέσα σ' αυτήν.

info

Η ιδέα της ταινίας αποδίδεται στον Tristan Carne ενώ ο σχεδιασμός του πρότζεκτ και η σύνδεση των βινιετών στον Emmanuel Benbily. Για την ολοκλήρωση του φιλμ χρειάστηκαν τέσσερα χρόνια ενώ στο τελικό μοντάζ κρατήθηκαν 18 από τις 20 ιστορίες που γυρίστηκαν. Οι υπόλοιπες δύο θα περιληφθούν στην έκδοση του DVD.

Leonard Cohen: I'm your man

της Lian Lunson

Μουσικό – βιογραφικό ντοκιμαντέρ για τον θρυλικό Καναδό τραγουδοποιό, ποιητή και συγγραφέα Λέοναρντ Κοέν, εμπλουτισμένο με ερμηνείες τραγουδιών του από κορυφαίους μουσικούς της εποχής μας, τους οποίους επηρέασε. Ανάμεσά τους, ο Μπόνο, ο Νικ Κέιβ, ο Τζάρβις Κόκερ και η Μπεθ Όρτον.

Συνδυάζοντας υλικό από την συναυλία - αφιέρωμα στον Λέοναρντ Κοέν, η οποία δόθηκε τον Ιανουάριο του 2005 στην όπερα του Σίδνεϊ, και αποσπάσματα από ένα εξαντλητικό interview του καλλιτέχνη στην κάμερα της Αυστραλής σκηνοθέτιδας, το ντοκιμαντέρ δεν είναι τίποτα άλλο από έναν πανηγυρικό φόρο τιμής στη ζωή και το έργο ενός από πιο επιδραστικούς και αυθεντικούς τροβαδούρους της παγκόσμιας μουσικής σκηνής. Οι υμνητικές μαρτυρίες των διάσημων συναδέλφων του ενισχύουν την αγιογραφική διάσταση του φιλμ, που υπόσχεται μια συναρπαστική εμπειρία στους φαν του καλλιτέχνη για έναν πολύ βασικό λόγο. Είναι ίσως η πρώτη φορά που ο εμμονοληπτικός με την ιδιωτικότητα Κοέν προβαίνει σε μια τόσο ειλικρινή και διασκεδαστική δημόσια αυτό-ανάλυση.

info

Παραγωγός της ταινίας είναι ο Μελ Γκίμπσον. Μεταξύ των τραγουδιών που ακούγονται live στο φιλμ είναι τα «Chelsea Hotel #2», «Hallelujah», «Suzanne», «I'm your man», «Death of a Ladies Man» και «Tower of Song».

Φώτα στο Σούρουπιο

του Άκι Καουρισμάκι

Μοναχικός και συναισθηματικά αδέξιος υπάλληλος εταιρίας security στο σημερινό Ελσίνκι πέφτει θύμα της γοητείας μιας Ξανθιάς femme fatale και των εγκληματικών σχεδίων του γκάνγκστερ φίλου της. Ανυποψίαστος για την παγίδα που του έχουν στήσει, θα βρεθεί μπροστά στην πιο δυσάρεστη περιπέτεια της ζωής του, αντιμετωπίζοντας την όπως πάντα με στωικότητα και ηθική ακεραιότητα.

Παντρεύοντας το μελόδραμα με το νουάρ, ο βετεράνος του φινλανδικού σινεμά, Άκι Καουρισμάκι, υπογράφει ένα ακόμα μινιμαλιστικό δράμα για τα παθήματα ενός χαρακτήρα στο περιθώριο της κοινωνίας, επενδυμένο με όλα τα χαρακτηριστικά στοιχεία της προσωπικής του γραφής: αφηγηματική οικονομία, υποτυπώδης πλοκή, σαρδόνιο χιούμορ, μαύρος ρεαλισμός και ρετρό λουκ. Ο σκηνοθέτης εκθέτει για άλλη μια φορά τη βαθιά του συμπάθεια για τις αβοήθητες και δυστυχισμένες ψυχές του κόσμου αλλά και τη μοναδική του δεξιότητα στην εμπνευσμένη χρήση της μουσικής, που εδώ αποτελείται από τραγούδια του Φινλανδού κιθαρίστα-συνθέτη Antero Jaloila, και ήχους τάνγκο από δύο αυθεντίες του είδους: τους «Ensemble Mastango» και τον Κάρλος Γκαρντέλ.

info

Η ταινία ολοκληρώνει την «τριλογία των ηττημένων» του Καουρισμάκι μετά το «Μακριά πετούν τα σύννεφα» και «Άνθρωπος χωρίς παρελθόν». Ήταν υποψήφια για το Χρυσό Φοίνικα στο φετινό φεστιβάλ των Κανών.

Οι Δέκα Βάρκες

του Ρολφ ντε Χέερ

Ένας ηλικιωμένος Αβορίγινος ανακαλύπτει ότι ο νεότερος αδελφός του εποφθαλμιά την τρίτη και μικρότερη σε ηλικία σύζυγό του. Για να τον βάλει στον «ίσιο δρόμο», του διηγείται μια πανάρχαια προγονική ιστορία με ηθικό δίδαγμα, που αφορά σε έναν νεαρό εργένη ο οποίος επιθυμεί μία από τις συζύγους του μεγαλύτερου πολεμιστή αδελφού του.

Εξαιρετικός συνδυασμός ανθρωπολογικού ντοκιμαντέρ και ψυχαγωγικής σεξοκωμωδίας, το φιλμ αποτελεί μια μυθική παραβολή για την απαγορευμένη αγάπη, βασισμένη στην χιλιόχρονη προφορική παράδοση των ιθαγενών Αβορίγινων. Έχοντας ως αφηγηρία το εθνογραφικό υλικό και τις φωτογραφίες του διάσημου ανθρωπολόγου και μελετητή των γηγενών κατοίκων της απομακρυσμένης αυστραλιανής γης του Arnhem στα μέσα του '30, Δρ Ντόναλντ Τόμσον, ο Αυστραλός σκηνοθέτης υπογράφει σε συνεργασία με τον γηγενή σκηνοθέτη Peter Djigirr ένα υπέροχα προκλητικό παραμύθι, γυρισμένο σε ασπρόμαυρο και έγχρωμο φιλμ, που ξεχειλίζει χιούμορ, στυλ και μαγευτικές εικόνες απάραμιλλης φυσικής ομορφιάς, στο δρόμο που χάραξε ο Βέρνερ Χέρτζογκ. Την ταινία απογειώνουν οι νατουραλιστικές ερμηνείες των ντόπιων ερασιτεχνών ηθοποιών της κοινότητας Ramingining, μαζί με τους οποίους έγραψε το σενάριο ο σκηνοθέτης.

info

Η ταινία κέρδισε το Ειδικό Βραβείο Κοινού στο τμήμα «Ένα Κάποιο Βλέμμα» του Φεστιβάλ των Κανών το 2006. Πρόκειται για το πρώτο μεγάλου μήκους αυστραλέζικο φιλμ που γυρίζεται εξ' ολοκλήρου σε γηγενείς γλώσσες των Αβορίγινων, κυρίως στην διάλεκτο Canallbingu.

Μεσήλικας καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης (Σπύρος Παπαδόπουλος) μαθαίνει ότι πάσχει από καλπάζουσα λευχαιμία κι ότι του απομένουν τρεις μήνες ζωής. Η οδυνηρή αυτή αλήθεια τον αναγκάζει να προβεί σε έναν απολογισμό του βίου του, με συνοδοιπόρους τις γυναίκες της ζωής του: σύζυγο και δύο ερωμένες.

«Ένα σοβαρό φιλμ ντυμένο με επιπόλαιη φόρμα». Έτσι χαρακτηρίσε την 12η μεγάλου μήκους ταινία του ο βετεράνος και γοητευτικά απρόβλεπτος αuteur του ελληνικού σινεμά, υπογράφοντας ένα ανατρεπτικό υπαρξιακό μιούζικαλ για το θάνατο και τον έρωτα, τα αξεδιάλυτα όρια ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα, αλλά κυρίως για την ίδια τη ζωή. Έγχρωμες σινεμασκόπ εικόνες, υπερβατικοί χαρακτήρες, χορός και τραγούδι, τρυφερότητα και κιούμορ, μελαγχολία αλλά και αισιοδοξία αποτελούν τα συστατικά της ταινίας που γυρίστηκε εξ ολοκλήρου στην Αθήνα και κατά ένα μικρό μέρος στη Λίμνη Πλαστήρα.

info

Ο τίτλος της ταινίας είναι εμπνευσμένος από το cult φιλμ «Πεθαίνοντας στη Μαδρίτη» (1962) του Φρεντερίκ Ροσίφ. Τη μουσική και τα τραγούδια της ταινίας υπογράφει ο Σταμάτης Κραουνάκης, τα σκηνικά ο Διονύσης Φωτόπουλος, ενώ τις χορογραφίες έκανε ο Κωνσταντίνος Ρήγος.

Πεθαίνοντας στην Αθήνα του Νίκου Παναγιωτόπουλου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

50 χλμ. Ε.Ο. Θεσσαλονίκης-Αθηνών, Τ.Κ. 54628
ΤΗΛ. 2310 712600, FAX 2310 712620
e-mail: HUBSKG@taxydromiki.gr

ο καθημερινός σας συνεργάτης

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Αγ. Δημητρίου 51, Τ.Κ. 546 32
ΤΗΛ. 2310-566321, FAX 2310-566323
e-mail: SDK@taxydromiki.gr

Ι. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ι. Δραγούμη 17, Τ.Κ. 546 25
ΤΗΛ. 2310-567464, FAX 2310-502596
e-mail: SKI@taxydromiki.gr

ΜΑΡΤΙΟΥ

Α. Κ. Καραμανλή 154, Τ.Κ. 542 49
ΤΗΛ. 2310-312527, FAX 2310-317352
e-mail: SKY@taxydromiki.gr

ΓΙΑΝΝΙΤΣΩΝ

Γιαννιτσών 134, Τ.Κ. 546 27
ΤΗΛ. 2310-502790, FAX 2310-502613
e-mail: SKO@taxydromiki.gr

ΚΑΛΟΧΩΡΙ

28ης Οκτωβρίου 84, Τ.Κ. 570 09
ΤΗΛ. 2310-789815, FAX 2310-789810
e-mail: SKZ@taxydromiki.gr

ΝΤΕΠΩ

Γ. Παπανδρέου 51, Τ.Κ. 546 46
ΤΗΛ. 2310-403807, FAX 2310-412451
e-mail: SKN@taxydromiki.gr

ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗ

28ης Οκτωβρίου 146, Τ.Κ. 564 30
ΤΗΛ. 2310-600230, FAX 2310-587514
e-mail: SKM@taxydromiki.gr

ΕΘΝ. ΑΜΥΝΗΣ

Εθν. Αμύνης 38, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-266802, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

ΚΟΥΦΑΛΙΑ

Εθν. Αντιστάσης 56, Τ.Κ. 571 00
ΤΗΛ. 23910-21300, FAX 23910-21301
e-mail: SKK@taxydromiki.gr

ΠΕΡΑΙΑ

Θεσσαλονίκης 56, Τ.Κ. 570 19
ΤΗΛ. 23920-20600, FAX 23920-22730
e-mail: SKP@taxydromiki.gr

ΤΟΥΜΠΑ

Παπάφη 95 & Υμηττού, Τ.Κ. 544 53
ΤΗΛ. 2310-914847, FAX 2310-953309
e-mail: SKT@taxydromiki.gr

ΕΥΚΑΡΤΙΑ

Πολυτεχνείου 59, Τ.Κ. 564 29
ΤΗΛ. 2310-688505, FAX 2310-688400
e-mail: SKE@taxydromiki.gr

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Σ. Τσακμάνη & Μακεδονίας 1, Τ.Κ. 572 00
ΤΗΛ. 23940-20864, FAX 23940-20378
e-mail: SKL@taxydromiki.gr

ΣΙΝΔΟΣ

Χρυσ. Σμύρνης 5 & Βιζυηνού, Τ.Κ. 574 00
ΤΗΛ. 2310-569380, FAX 2310-569626
e-mail: SKS@taxydromiki.gr

ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

Ιασωνίδου 17, Τ.Κ. 546 35
ΤΗΛ. 2310-281328, FAX 2310-281325
e-mail: SKH@taxydromiki.gr

ΘΕΡΜΗ

Θ. Κολοκοτρώνη 14, Τ.Κ. 570 01
ΤΗΛ. 2310-466998, FAX 2310-466934
e-mail: SKU@taxydromiki.gr

ΛΕΥΚΟΣ ΠΥΡΓΟΣ

Δεσπεραί 6, Τ.Κ. 546 21
ΤΗΛ. 2310-254663, FAX 2310-254006
e-mail: SKF@taxydromiki.gr

και άλλα **300**
καταστήματα
σε όλη
την Ελλάδα

ΕΕΤΤ
ΑΜ : 99-149
Γενική Άδεια
Ταχυδρομικών
Υπηρεσιών

KENTRIKA: Κηφισού 14 - Αγ. Ιωάννης Ρέντης, Τ.Κ. 182 33
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 210 48 51 100, FAX: 210 48 12 902
www.taxydromiki.gr

γενική
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ

Silentium

του Wolfgang Murnberger

Ένας άνδρας πεθαίνει στο Σάλτζμπουργκ ενώ προηγουμένως έχει κατηγορήσει έναν καθολικό επίσκοπο για τη σεξουαλική του κακοποίηση όταν ήταν παιδί. Όλοι, εκτός από την χήρα του και τον εκκεντρικό ντετέκτιβ Σάιμον Μπρένερ, τηρούν σιγή ικθύος και πιστεύουν ότι ο θάνατος του άνδρα οφείλεται σε αυτοκτονία.

Βάζοντας στο στόχαστρο την υποκρισία της καθολικής εκκλησίας αλλά και τον συντηρητισμό της υψηλής κοινωνίας του Μουσικού Φεστιβάλ του Σάλτζμπουργκ, το **Silentium** (η λατινική έκφραση για το «Βούλωσέ το») είναι ένα έξοχα ατμοσφαιρικό αστυνομικό θρίλερ από την Αυστρία, με ισχυρές δόσεις μαύρου χιούμορ, κοφτερό σενάριο, υπέροχες ερμηνείες, σουρεαλιστικές σκηνές αλλά και ευρηματικά αστείες αναφορές σε κλασικές ταινίες του σινεμά όπως το χιτσκοκικό **Στη σκιά των τεσσάρων γιγάντων**, το **Chinatown**, το **Butch Cassidy and the Sundance Kid** και το **A Night At the Opera**.

info

Πρόκειται για το σίκουελ της ταινίας *Come, Sweet Death* (2000), από τον ίδιο σκηνοθέτη και με τον ίδιο ηθοποιό (Josef Hader) στον πρωταγωνιστικό ρόλο. Και τα δύο φιλμ βασίζονται στην ιδιαίτερα δημοφιλή σειρά αστυνομικών βιβλίων του Αυστριακού συγγραφέα Wolf Haas (ο οποίος υπογράφει και τα σενάρια της κινηματογραφικής τους μεταφοράς), με κεντρικό ήρωα τον ντετέκτιβ Σάιμον Μπρένερ.

Μπαμπά θα έρθεις;

GALAXIA
VACATION CLUB

Ο χρόνος που περνάτε μαζί τους είναι πολύτιμος. Στις διακοπές θέλετε όλα να είναι τέλεια, για να μπορείτε αναπόσπαστοι να κολυμπήσετε, να παίξετε, να κοιμηθείτε αγκαλιά. Ανακαλύψτε το Galaxia Vacation Club του Ομίλου Ν.Δασκαλαντωνάκη. Πολυτελείς σουίτες, πισίνες, εστιατόρια, jacuzzi, water sports, baby sitting, αλλά και δραστηριότητες που απασχολούν ευχάριστα τα παιδιά.

Μάθετε περισσότερα και κερδίστε ένα μοναδικό τριήμερο για δύο. Στείλτε sms στο 4220 γράφοντας Galaxia κενό, Ins και το όνομά σας. Κάθε μέρα 10 τυχεροί.

Διακοπές αξέχαστες, για πάντα. Πληροφορίες 210 6387500

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

Οι Desperado του έρωτα

Τι είναι φιλμ - γεγονός; Που συζητιέται και αξιολογείται και ακούγεται πέραν των ειδικών ή των φανατικών σινεφίλ. Γιατί, όπως και να το κάνουμε, ό,τι κι αν λέμε με μικροκακίες (ο τάδε είναι άσχετος, αυτοί δεν ξέρουν τίποτα, οι άλλοι δε νιώθουν το παραμικρό, λες κι εμείς είμαστε τόσο ευαίσθητοι), δε βρίσκουμε το στόχο και ο λόγος είναι απλούστατος. Ό,τι κι αν σας είπαν, όση πλύση εγκεφάλου κι αν μας κάνανε, το σινεμά δεν είναι για λίγους, αλλά αποτελεί την καλύτερη μαζική ψυχαγωγία, κάτι σαν το ποδόσφαιρο των εικόνων.

Σε τέτοια γεμάτα γήπεδα - σινεμά μάθαμε κινηματογράφοι οι παππούδες, οι γονείς μας και εμείς, και, πώς να το κάνουμε, είναι το συλλογικό ασυνείδητο που καθορίζει και μερικά πράγματα.

Θεωρώ πως **Οι σκληροί του Μαϊάμι** είναι το μεγάλο φιλμ και σε επίπεδο χρονιάς. Μακάρι να πιάσει και το εισιτήριο που του αξίζουν. Γεγονός αισθητικό, φιλοσοφικό, πολιτισμικό, με υψηλές επιδόσεις παντού. Είναι αυτονόητο γιατί δεν «πήγε» στην Αμερική και λογικό να μην επικοινωνούν κάποιοι μαζί του.

Δεν καταλαβαίνω μια ταινία, δε σημαίνει κατ' ανάγκη ότι είναι δυσνόητη ή ότι δεν ξέρω να αφηγηθώ τι γινόταν στην υπόθεση. Βασικά το θέμα είναι να συντονιστεί κάποιος με τους στόχους, το σκόλιο του δημιουργού. Και ο Μαν, για μένα τουλάχιστον, γύρισε μια απελπισμένη ταινία για τους desperado του έρωτα τον 21ου αιώνα, για το ανέφικτο της απώλειας, για το χρόνο που (μας) περισφίγγει ως τανάλα, για την τύχη μας που τελειώνει, για τις προθεσμίες που την πολιορκούν. Κι ακόμα και ο **Αλιγότορας** του Μορέτι ήταν καλός, κρίμα που έφαγε τόση άρνηση. Αλήθεια, γιατί τόση κακία, μήπως κι είμαστε διατητές μη μας φύγει καμιά φάση; Απαράδεκτα πράγματα.

Τον Οκτώβριο τι περίμεναν οι σινεφίλ και τι θα δουν στη συνέχεια; Οι **δίδυμοι πύργοι**, κατά την άποψή μου δεν αποτελούν προϊόν συμβιβασμού του Όλιβερ Στόουν, αλλά αποτέλεσμα του αδιεξόδου του σύγχρονου σινεμά, όπως περικυκλώνεται από τις πολλές κυκλοφορούσες ιδεολογικές και οικονομικές ιδεοληψίες. Οι δηλώσεις του σκηνοθέτη ήταν έντιμες.

Όσο για τον **Δρόμο για το Γκουαντανάμο** ο Μάικλ Γουιντερμπτόμ συνέχισε την εξερεύνηση του πραγματικού μέσα από μια ντοκιμαντερίστικη διάσταση. Από εκεί και μετά, από άποψη ποιότητας, ο γιος του Ιβάν Ράιτμαν (που παρεμπιπτόντως μας πρόσφερε το συμπαθές **My super ex girlfriend**) στα 29 του και με τον Άαρντ Έκχαρτ, μου άρεσε με το **Ευχαριστώ που καπνίζετε**. Σε πρώ-

Τα παιδιά των ανθρώπων

Η μαύρη ντάλια

Lady in the water

τη φάση δείχνει ένα απλοϊκό φιλμ, αλλά στη συνέχεια μέσα από την ηρεμία του ξεδιπλώνει κάποιες ανησυχητικές προτάσεις μ' ένα αμφίσημο, ειρωνικό, διακριτικό στίλ.

Το γαλλικό **Ρηγάδες για μια ντάμα**, δύομισι ωρών, δε θα το κρίνω. Μ' ενθουσίασε, αλλά ίσως και να μεροληπτώ, γιατί αυτή η προβληματική, αυτή η καώδης σύνθεση, αυτά τα ημιτόνια του γαλλικού σινεμά με συναρπάζουν.

Τώρα, με τη γαλλική φινέτσα αλλά τη γεωργιανή κουλτούρα το **13** (Τζαμέτι) με βραβείο από τη Βενετία πέρσι είναι μια εξαιρετική, ασπρόμαυρη σπουδή στο φιλμ - νουάρ, στην ιστορία και στην αισθητική του, στα βασικά στηρίγματά του. Η ατμόσφαιρα και η μελαγχολία είναι που μετρούν.

Όσο για τη **Μαύρη ντάλια**, άλλο νουάρ κι αυτό, περί ορέξεως ουδείς λόγος. Και με Ιλρόι και με Ντε Πάλμα, το ομοίωμα συγχωρείται ή υπερκαλύπτεται. Τι υπερκάλυψη κάνει ο φακός, τι φοβερή σκηνοθετική βιρτουοζιτέ από τον Αλφόνσο Κουαρόν, δείχνει πόσο αγαπάει τη γυναίκα στα **Παιδιά των ανθρώπων**. Τι ωραία ταινία.

Τέλος, τη νέα δουλειά του Σαϊμαλάν **Lady in the water** πυροβόλησαν οι Αμερικανοί, και θα δείτε γιατί.

Το **A scanner darkly** χαστικά ευφορικό, όσο για τον **Σχιζοφρενή δολοφόνο με το πριόνι: Η αρχή** προς τι το μίσος και η αλληλοσπαραγμός; Προτείνω **Πέντε λεπτά ακόμα**, όπως λέει η ελληνική ταινία. Πέντε και να καίνε για τους Desperado του έρωτα.

του Αλέξη Ν. Δερμεντζόγλου
alex_derm@freemail.gr

με την CINEKARTAF

όλος ο κινηματογράφος είναι για εσάς και την παρέα σας!

Με τη CINEKARTAF του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης:

1. Δείτε ΔΩΡΕΑΝ όλες τις ταινίες του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (17-26 Νοεμβρίου 2006) εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ.
2. Δείτε ΔΩΡΕΑΝ όλες τις ταινίες του 9ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (16-25 Μαρτίου 2007).*
3. Κερδίστε έκπτωση 25% στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ για τις ταινίες Α΄ Προβολής και τα αφιερώματα.*
4. Κερδίστε έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ και 50% στον επίσημο κατάλογο ταινιών.
5. Κερδίστε έκπτωση 25% στο cafe wine bar «Δωμάτιο με Θέα», εκτός των περιόδων των Φεστιβάλ.*
6. Ενημερωθείτε μέσω e-mail κάθε εβδομάδα για τα νέα του Φεστιβάλ.
7. Γίνετε ΔΩΡΕΑΝ συνδρομητής του περιοδικού του Φεστιβάλ «Πρώτο Πλάνο».*

* Δεν ισχύουν για τη δεκαήμερη κάρτα του 47ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Για να την αποκτήσετε:

1. Ελάτε στα Γραφεία του Φεστιβάλ (Αριστοτέλους 2, 1ος όροφος), καθημερινά από τις 10:30 έως τις 16:00
2. Εγγραφείτε ηλεκτρονικά στη διεύθυνση www.filmfestival.gr/cinekartaf
3. Στείλετε e-mail στη διεύθυνση cinekartaf@filmfestival.gr, με τα πλήρη στοιχεία σας.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τα Γραφεία του Φεστιβάλ στο τηλέφωνο 2310 378431.